

dustri i Opsving og derved bevirker en forøget Efterspørgsel efter Arbejdskraft og tillige medføre en Forhøjelse af Arbejdslønnen eller i alt Fald, om Tidene ere ugunstige, forhindre en Medsættelse af denne, som ellers vilde indtræde, saa tror jeg, at de Beløb, der er Tale om for den ubemidlede Klasse, for Arbejderklassen vilde blive større end ved, hvad der nu sker. Det er ikke min Mening at sige, at man skal opgibe Tanken om en Vættelse for det almindelige Forbrug; men jeg tror ikke, man skal stille det i første Linie, saaledes som sket er i Lovforslaget. Jeg tror, at dersom man i nærværende Lovforslag, hvis det tænkes gennemført som et Forslag for sig, hvad jeg i og for sig ikke anser for umuligt, hvis det fik et saadant Indhold som det, jeg herved tillader mig at tilraade, naar det gik ud paa først og fremmest at hæve den rent ud sagt meningsløse Told paa de for vor Industri uundgaelige Raaproducter, som findes her i Landet, navnlig Stenkul, som tillige er en almindelig Forbrugsartikel for hele Befolkningen, og naar man dernæst ved yderligere Medsættelse, Opgivelse af egentlig Told paa Fernmaterialer og i alt Fald delvis Opgivelse af Stiksaafgiften, som jo ogsaa for den overvejende Del — med det halve Beløb — hviler paa Stenkul. Naar man gaar dertil — jeg vil ansætte det samlede Beløb til med et rundt Tal $2\frac{1}{2}$ Million — vil man endda beholde tilbage et saa stort Beløb til Disposition, at man om ikke helt kan opgave Suffertolden, dog vil kunne reducere den saa følelig, at det i Virkeligheden vil mærkes af Forbrugerne og komme dem direkte til gode; og jeg tror, at man ved en saadan Disposition vil gavne dem mere end ved det foreliggende Forslag, saaledes som det er affattet, og at man samtidig i højere Grad vil bane Vejen for den tilbagestaaende Del af Toldreformen. Jeg er endog saa tilbøjelig til at tro, at naar man har truffet Dispositioner af denne Art og derved løst de vanskeligste og mest paatrængende finansielle Spørgsmaal, vilde det blive en Del lettere at løse de tilbagestaaende Spørgsmaal om Toldreformen indenfor dens egen Ramme, om jeg saa maa sige. Jeg haaber derfor, at dette Forslag, som jeg ikke betragter som noget Ultimatum fra Forslagsstillernes Side, men som jeg gaar ud fra, er ment fra deres Side som et Forslag til Forhandling og Overvejelse, jeg haaber, at dette Forslag ogsaa vil blive Genstand for en saadan Forhandling ved virkelig velvillig Smødekommenshed fra de forskellige Sider, at, hvis det sker, det vil i Virkeligheden være en Løstestang for den alt for

længe hvilende Toldreform, og saa vil der kunne naas til et Resultat, som alle de, der ønske, at den alt for langvarige Stillestaaen her i Landet vil faa en Ende, maa glæde sig over.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Bøjfen): Jeg vil gerne, inden Mødet slutter, udtale nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der er fremkommet om det foreliggende Forslag. Der er et gammelt Ordprog, som siger: Det er let at rive ned, men vanskeligere at bygge op, men det synes ikke ganske at holde Stik eller at gælde denne Gang; thi det er meget store Anstrængelser, som ere blevne gjort med store Evner for at rive dette Forslag ned, og jeg tror i det mindste ikke, at det er ganske lykkedes. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 7de Valgkreds (C. Hage), som først havde Ordet, begyndte med at udtale, at han opfattede Forslaget, som om det var en Tilkendegivelse fra Forslagsstillernes Side af, at man opgav den Forudsætning, det Grundlag for en Toldreform, som dette Ting hidtil havde fastholdt, om en betydelig Indtægtsnedgang. Det ærede Medlem udtalte, at han har opfattet Forslaget som en Anerkendelse af Baastanden om fuldkommen Kompensation for en Indtægtsnedgang ved Toldreformen. Jeg skal dertil bemærke — og det er ogsaa blevet ytret fra anden Side — at det selvfølgelig er en Misforstaaelse. Forslaget, som det her foreligger, hviler nemlig paa en Forudsætning om en Indtægtsnedgang, i hvert Tilfælde hvad dette Forslag angaar, og det omfatter jo ikke mere, end hvad det lyder paa, og der er ikke derom udtalt noget med Hensyn til den samlede Toldreform. Men jeg skal for mit Vedkommende kun bemærke, at derom nærer jeg selvfølgelig ingen Tvivl, at skal det lykkes at faa en Toldreform gennemført, vil Regeringen ligesaa lidt paa sin Side kunne fastholde Fordringen om fuld Kompensation, som Folketinget kan fra sin Side fastholde Fordringen om $3\frac{1}{4}$ Mill. Nedgang. Derom næres der vistnok ikke af noget æret Medlem nogen Tvivl, men skal det opnaas et Resultat, maa der findes et et Punkt, hvor man kan mødes mellem de to stærke Modsatninger, som hidtil have staaet overfor hinanden. Men jeg skal dertil føje, at det staaer ogsaa klart for mig, at det vil ikke komme til at dreje sig alene om det Tab for Statskassen, som en Indtægtsnedgang ved en Toldreform medfører, men dersom vi i denne Rigsdagssamling stille os det Maal for Dje at gennemføre sociale og økonomiske Reforme, vilde disse sociale Reforme ogsaa komme til at lægge